

L'Alcaldessa de Barcelona

Cloenda de la Jornada “El dret dels infants a la ciutat”

Molt bona tarda a tothom,

Com a alcaldessa de Barcelona, estic molt contenta de compartir aquest espai de diàleg amb vosaltres i poder haver assistit a aquest diàleg apassionant entre Francesco Tonucci i Carles Capdevila.

En primer lloc, vull donar les gràcies a totes i totes el que l'heu fet possible i heu participat en aquest espai. Especialment, als nois i noies que heu intervingut al matí, i als que heu vingut d'escoles i instituts per aportar les vostres idees punts de vista.

En Carles i en Francesco han posat de manifest la importància de recuperar la ciutat pels infants. M'agradaria afegir que recuperar la ciutat pels infants és també recuperar la ciutat per tothom.

És a dir, quan sovint es parla d'adaptar la ciutat als infants pensem en com dotar-nos més i millors parcs infantils, en com disposar de més equipaments educatius per tal d'assegurar una educació pública de qualitat, en com generar més camins escolars, en com millorar els serveis d'atenció a la infància en risc...

Totes aquestes qüestions són importantíssimes i haurien de formar clarament part de les prioritats de tot govern municipal, ara bé, crec que cal anar més enllà, en la línia del que exposaven en Carles i en Francesco i incorporar el punt de vista de la infància al conjunt de les polítiques de ciutat, no només per què és un acte de justícia –en tant els infants són també ciutadanes i ciutadanes amb drets i deures reconeguts i respecte als quals com a administració i societat tenim obligacions, sinó per què a l'incloure'l estem millorant la política per tothom.

Us posaré un exemple que alguns i algunes de vosaltres ja coneixeu, el concepte de seguretat. Per a una mirada adulta, la seguretat s'associa normalment a l'augment de dispositius de control i vigilància; a la construcció de murs, a la instal·lació de càmeres, a la restricció de moviments,... És en aquest sentit que molt sovint es debat entre seguretat i llibertat com si fossin una alternativa: com si haguéssim de triar una o altra.

En canvi, si adoptem la perspectiva, la mirada d'un infant la resposta a aquesta dilema és clara: seguretat és llibertat. Una ciutat segura per un infant és aquella on es pot jugar al carrer, on es pot gaudir lliurement de l'espai públic. Tal i com altres vegades ha dit en Francesco podem saber que un carrer és perillós per què no hi ha nens.

Depenent doncs de quina mirada adoptem desenvoluparem una política o una altra: o bé tindrem una ciutat fortificada, o bé tindrem una ciutat on la ciutadania ha après a cuidar-se i a cuidar, responsabilitzant-se un de l'altre.

El mateix que he comentat respecte a la seguretat, podríem traslladar-ho a altres àmbits com la mobilitat, l'accessibilitat, la participació ciutadana, la qualitat de l'aire,... En cadascun d'ells, incorporar el punt de vista de l'infant en la definició de la política i

Ada Colau Ballano

L'Alcaldesa de Barcelona

les accions que hem de dur a terme comportarà automàticament una millora substantiva de la política. Penseu-hi una mica.

Alhora de pensar tota política pública és molt important situar-nos en el punt de vista del col·lectiu menys protegit, per què aleshores els seus efectes suposaran una millora substantiva per tothom.

El 2017 farà 10 anys que Barcelona va rebre el reconeixement d'UNICEF com a Ciutat Amiga de la Infància perquè comptava amb un pla d'infància i un programa de participació infantil, l'Audiència Pública de nois i noies.

Avui cal actualitzar aquest compromís de la ciutat amb la infància i l'adolescència, no només per la importància de cuidar el present dels nostres nens i nenes, sinó també com una aposta estratègica per aconseguir millores col·lectives prioritzant l'etapa clau per combatre les desigualtats socials. Per què treballar la ciutat des del punt de vista dels infants és treballar alhora per la ciutat del present i per la ciutat del futur.

Per això cal que seguim posant-nos deures i exigint canvis i millores concretes perquè Barcelona sigui un bon lloc per créixer i per viure-hi. Per què com deia Nelson Mandela "no hi ha una revelació més intensa de l'ànima d'una societat que la manera com aquesta tracta als infants".

Ada Colau Ballano